พันธุ์สุกรที่กสิกรควรนำไปใช้ปรับปรุงพันธุ์

โดย

ประเสริฐ ยุทธวิสุทธิ

ทราบเป็นอย่างดีว่า ปัจจุบันนี้ตลาดทั้งภายในและภายนอกต้องการสุกรที่มีเนื้อมากขึ้น จะเห็นได้ว่าราคาเนื้อสุกรสูงกว่าราคามันสุกรถึงเท่าตัว ตลาดต้องการสุกรที่มีอายุน้อย เพื่อปรุงอาหารที่มีประโยชน์มากขึ้น ย่อยง่ายขึ้น กล่าวคือมีคุณค่าในทางอาหารสูงขึ้น ปลอดภัยจากโรคและพยาธิมากขึ้น ดังนั้นสุกรที่จะสนองความต้องการของตลาด จะต้องเป็นสุกรที่เติบโตเร็ว สามารถส่งตลาดได้เมื่ออายุยังน้อยหรือยังอ่อนอยู่ (๕—๖ เดือน) มีเนื้อมากกว่ามันจึงได้ราคาสูงกว่า และเลี้ยงในที่ปลอดภัยจากโรคและพยาธิ เลี้ยงด้วยอาหารที่มีคุณค่าครบตามความต้องการของร่างกายสุกร การเติบโตเร็วทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น การเงินหมุนเวียนเร็วขึ้น ประหยัดค่าอาหารค่าเลี้ยงดู นอกจากนั้นพันธุ์สุกรจะต้องให้ลูกมากและแข็งแรงด้วย การให้ลูกมากย่อมหมายถึงจำนวนลูกสุกรเมื่อหย่านมต่อครอกอย่างน้อยต้อง ๗-๘ ตัว อย่างมาก ๑๐—๑๒ ตัว และจำนวนเมื่อหย่านมนี้จะต้องแข็งแรงด้วย หรือพูดง่าย ๆ ว่าลูกสุกรเมื่อหย่านมอายุ ๘ สัปดาห์นั้น จะต้องมีน้ำหนักเกินกว่า ๑๒ ก.ก. ถ้าได้ถึง ๑๘ ก.ก. ยิ่งดี จะทำให้เลี้ยงรอดถึงส่งตลาดได้มาก และพึงจำไว้เสมอว่าน้ำหนักหย่านมยิ่งสูงเท่าใด ก็จะยิ่งถึงระยะส่งตลาดได้เร็วขึ้น หรือเลี้ยงเวลาเลี้ยงเพื่อส่งตลาดน้อยวันลงเท่านั้น ซึ่งหมายถึงว่าผู้เลี้ยงมีกำไรมากขึ้น ผู้บริโภคได้รับเนื้อสุกรมีคุณภาพดีขึ้น

ปัญหาของกสิกรผู้เลี้ยงสุกรอยู่ที่ว่า สุกรโดยทั่ว ๆ ไป ยังมีคุณภาพไม่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดดังกล่าวแล้ว กับทั้งยังให้ผลในทางเศรษฐกิจต่ำ กล่าวคือเติบโตช้ากว่าจะถึงส่งตลาดได้ก็มีอายุมาก (๑๐—๑๕ เดือน) เมื่อเป็นเช่นนี้จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขพันธุ์สุกรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น การแก้ไขหรือปรับปรุงพันธุ์สุกรนี้ ก็เช่นเดียวกับสัตว์เลี้ยงอื่น ๆ โดยการจัดหาพ่อพันธุ์ที่มีคุณสมบัติ

ดีมาทำการผสมให้ได้ลูกที่ดีขึ้น และทำเช่นนี้ไปทุก ๆ ชั่ว เมื่อกสิกรทั่ว ๆ ไปจัดได้ดังนี้ สุกรส่วนใหญ่ของประเทศก็จะดีขึ้น ๆ ตามลำดับ แต่ในการหาพ่อที่ดีมาผสมนี้ ก็จะต้องระวังเหมือนกันว่าจะไม่ใช้พ่อที่มีสายเลือดเดียวกัน หรือเป็นญาติกันมาทำการผสม จะต้องให้ไกลกันที่สุดเท่าที่จะห่างไกลกันได้ พ่อสุกรที่ดีของเรายังไม่มี เพราะไม่เคยคัดหรือเคยจัดทำมาก่อนและจะมาจัดทำในระยะนี้ก็ไม่ทันการ ดังนั้นกรมปศุสัตว์จึงได้จัดหาพันธุ์แท้จากต่างประเทศ ซึ่งเห็นแล้วว่าสามารถจะนำมาปรับปรุงให้อยู่และดีขึ้นได้ในบ้านเรา เพื่อให้กสิกรใช้พ่อที่ดีนำไปผสมพันธุ์กับสุกรทั่ว ๆ ไป ขณะนี้มีพันธุ์ที่เหมาะสมอยู่ ๒ พันธุ์ คือ พันธุ์ดาร์จไวท์ และดูร็อกเจอซี่ ทั้ง ๒ พันธุ์นี้สามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ในบ้านเรา ดังจะเห็นได้ในตารางที่ ๑ เกี่ยวกับคุณสมบัติการให้ลูก และทั้ง ๒ พันธุ์นี้สามารถที่จะผสมปรับปรุงพันธุ์เดิมของเราให้ดีขึ้นได้ ดังปรากฏในตารางที่ ๒ การที่จะปรับปรุงพันธุ์เดิมให้ดีขึ้นนี้ กสิกรจะต้องเพ่งเล็งถึงคุณภาพเป็นใหญ่ อย่าไปพะวงถึงดีของสุกร และจะได้ผลเร็วยิ่งขึ้น หากได้พยายามคัดลักษณะความดีของแต่ละพันธุ์ไว้ในสุกรของเรา คือ รวมความดีของพันธุ์ดูร็อกเจอรซี่และดาร์จไวท์โดยการผสมหมุนเวียน กล่าวคือใช้แม่พันธุ์ที่มีอยู่ผสมกับพันธุ์ใดพันธุ์หนึ่งก่อน ชั่วต่อไปผสมกับอีกพันธุ์หนึ่ง ชั่วที่สามผสมกับพันธุ์เดิมอีก (แต่คนละสายเลือด) เช่นครั้งแรกผสมกับพันธุ์ดาร์จไวท์ ลูกที่ได้คัดตัวที่มีคุณลักษณะดีที่สุด (เติบโตเร็ว ใช้อาหารน้อยในการทำเนื้อหรือเพิ่มน้ำหนัก ๑ ก.ก. ลำตัวยาว หัวเล็ก ท้ายใหญ่ แสดงลักษณะมีเนื้อมาก และมีเต้านมมาก ๑๒ เต้าขึ้นไปเป็นระเบียบ) ไว้ทำเป็นแม่ต่อไป ใช้พ่อดูร็อกเจอซี่ผสม คัดตัวเมียที่มีลักษณะดีไว้เป็นพันธุ์ต่อไปโดยผสมกับพ่อดาร์จไวท์จากสายเลือดที่ดีอีก หมุนเวียนอยู่เช่นนี้ ก็จะได้สุกรที่มีลักษณะคุณสมบัติดีขึ้น ๆ ส่วนดีก็จะกลมกลืนกันเองสม่ำเสมอยิ่งขึ้นต่อ ๆ ไป เมื่อทางราชการเห็นว่าสุกรของเรายังขาดคุณสมบัติหรือลักษณะบางอย่างที่จำเป็น หรือสำคัญอยู่อีกก็จะได้จัดหาพันธุ์สุกรที่มีลักษณะตามต้องการมาผสมให้ได้ลักษณะดังกล่าวต่อไปอีก เมื่อถึงจุดหนึ่งแล้ว ความจำเป็นในเรื่องสุกรพันธุ์แท้ก็จะหมดไป (หมายถึงสุกรทั่ว ๆ ไปมีลักษณะดีแล้ว) ก็กลับมาทำการคัดพ่อสุกรที่ดีจากสุกรที่ได้นี้ใช้เป็นพ่อต่อไปเช่นเดียวกับที่จัดทำกับพันธุ์แท้ในขณะนี้ สุกรพันธุ์แท้ที่ดีทั้งสองพันธุ์นี้ กสิกรอาจหาซื้อได้จากสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์ของรัฐบาลและจากศูนย์บำรุงพันธุ์สุกรในอุปการะของรัฐบาลซึ่งมีกระจายอยู่ทั่วประเทศ กสิกรอาจติดต่อสอบถามได้จากกรมปศุสัตว์หรือจากสัตวแพทย์ในจังหวัดของท่าน

กสิกรพึงระลึกเสมอว่าพันธุ์สุกรยิ่งดีขึ้นเท่าใด อาหารและการเอาใจใส่จะต้องมีส่วนดีขึ้นไปด้วยเท่านั้น จึงจะได้ผลสมความมุ่งหมาย มิฉะนั้นแล้วจะได้ผลในทางกลับกันคือในด้านคุณภาพและด้านพันธุ์ ดังนั้นจะต้องหาความรู้ควบคู่กันไปด้วย

ตารางที่ ๑ ผลการปรับปรุงสุกรพันธุ์แท้ในประเทศ

พันธุ์	ปี	จำนวนครอก	จำนวนเกิด	น้ำหนักเกิดต่อครอก	จำนวนหย่านม	น้ำหนักหย่านมต่อครอก	ระยะต่อครอก ครอก	ระยะต่อครอก วัน
ลาร์จไวท์	๒๕๐๓	๘๑	๗.๙	–	๖.๐	๖๒.๕	–	–
	๒๕๐๔	๘๑	๙.๖	–	๘.๐	๙๑.๔	๔๙	๑๙๒.๓
	๒๕๐๕	๒๔๖	๙.๕	๑๑.๕	๗.๓	๘๖.๑	๑๑๘	๑๗๖.๒
	๒๕๐๖	๑๔๒	๙.๘	๑๓.๓	๘.๒	๙๗.๗	๗๓	๒๐๒.๒
ดูรอคเจอร์ซี่	๒๕๐๓	๑๒๘	๘.๘	–	๖.๑	๖๔.๕	–	–
	๒๕๐๔	๑๐๙	๘.๙	–	๖.๖	๗๗.๔	๖๙	๒๑๕.๙
	๒๕๐๕	๒๖๐	๙.๓	๙.๙	๖.๘	๗๕.๔	๑๕๗	๒๐๑.๕
	๒๕๐๖	๑๓๑	๘.๘	๑๐.๒	๗.๒	๘๗.๙	๖๔	๒๐๔.๕

ที่มาของตัวเลข การปรับปรุงพันธุ์สุกรของสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์และศูนย์บำรุงพันธุ์สุกร ฯ จากข่าวสาร ศ.ส.ร.

วิจารณ์ ๑. พันธุ์ลาร์จไวท์ให้ลูกดกกว่าพันธุ์ดูรอคเจอร์ซี่ จะสังเกตุได้จากจำนวนลูกสุกรแรกเกิด คือพันธุ์ลาร์จไวท์สูงกว่า ๑ ตัว ในระยะต้นพันธุ์ลาร์จไวท์คงเท่า ๆ กับพันธุ์ดูรอคเจอร์ซี่

๒. พันธุ์ลาร์จไวท์หย่านมได้มากกว่าพันธุ์ดูรอคเจอร์ซี่ แต่ทั้ง ๒ พันธุ์ก็สามารถปรับปรุงขึ้นมาได้ทั้งคู่ คือ จาก ๖.๐ ตัวในปี ๒๕๐๓ เป็น ๗.๒ ตัวในปี ๒๕๐๖ สำหรับพันธุ์ลาร์จไวท์ ส่วนพันธุ์ดูรอคเจอร์ซี่ จาก ๖.๑ ตัวในปี ๒๕๐๓ เป็น ๗.๒ ตัวในปี ๒๕๐๖ ส่วนน้ำหนักหย่านมพันธุ์ลาร์จไวท์สูงกว่าเล็กน้อย

๓. นอกเหนือจากตัวเลขดังกล่าว สุกรพันธุ์ทั้งสองใช้อาหารประมาณ ๓ ก.ก. ในการทำน้ำหนักเพิ่มขึ้น ๑ ก.ก. และส่งตลาดได้เมื่ออายุ ๒๒๐ วัน

ตารางที่ ๒ ผลการให้ลูกของแม่สุกรในท้องที่

อ. เมืองนครปฐม อ. โพธาราม อ.เมืองเพ็ชรบุรี อ. พะเยา

พันธุ์	จำนวนครอก	ตลอดทั้งหมด จำนวน	ตลอดทั้งหมด น้ำหนัก	เฉลี่ยตลอดคอก จำนวน	เฉลี่ยตลอดคอก น้ำหนัก	เฉลี่ยเกิด ตัวละ ๑ กรัม	ถ้าครอกละ ๓ ตัว จะหนัก
แม่พันเมือง	๗๒๒	๗๓๘๙	๖๓๒๐.๖	๑๐.๑	๘.๖๓	๘๕๕	๑.๒๗
แม่ ด + พ	๒๗๒	๒๗๒๘	๒๔๓๗.๘	๑๐.๐	๘.๗๗	๘๙๔	๐.๔๐
แม่ ด + พ	๑๗๙	๑๗๖๕	๑๖๗๙.๑	๙.๙	๙.๓๘	๘๕๑	๑.๔๐
แม่ผสม*	๒๓๙	๒๓๐๕	๒๓๑๐.๓	๑๐.๘	๑๐.๘๐	๓๐๐๒	๓.๕๐
แม่ ด+ด+พ	๒๐	๑๗๙	๒๒๓.๙	๙.๙	๑๑.๒๐	๑๑๓๗	๑.๖๗
แม่ ด+ด+พ	๙	๑๐๐	๘๖.๕	๑๑.๑	๙.๖๑	๘๖๕	๑.๓๐
แม่ ด + ด + พ	๓	๓๗	๔๐.๖	๑๒.๓	๑๓.๕๓	๑๐๙๗	๑.๖๙
รวมพันธุ์ผสม	๑๙๖	๗๑๑๔	๖๗๗๘.๒	๑๐.๒	๙.๗๓	๙๕๓	๑.๔๒
รวม	๑๔๒๙	๑๔๕๐๓	๑๓๐๙๘.๘	๑๐.๑	๙.๑๖	๒๐๓	๑.๓๔

หมายเหตุ *แม่ผสม–เป็นแม่สุกรที่มีเลือดพันธุ์แท้หลายพันธุ์ในท้องที่ อ. เมืองนครปฐม เกิดจากการผสมหมุนเวียนกัน เกิดจากการผสมของลูกผสมด้วยกันกัน
พ–พันเมือง ด–ดารจไวท์ ด–ดูรอคเจอร์ซี่

ที่มาของตัวเลข รายงานผลการผสมเทียมจากสถานีผสมเทียม ๔ ท้องที่ดังกล่าว

วิจารณ์ ๑. ทั้งสุกรพันเมืองและสุกรผสมให้ลูกดกเหมือนกัน ทั้งนี้เพราะพันธุ์พันเมืองให้ลูกดกอยู่แล้ว

๒. น้ำหนักลูกสุกรแรกเกิดจากแม่ลูกผสมสูงกว่าจากแม่พันเมือง และสูงที่สุดเมื่อแม่สุกรมีเลือดผสม ๓ เลือด ซึ่งหมายถึงความแข็งแรงเลี้ยงรอดถึงหย่านมมากขึ้น น้ำหนักเมื่อหย่านมก็จะสูงยิ่งขึ้นไปอีกด้วย △